

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Hubert Wrzeszcz (przewodniczący)

SSN Zbigniew Strus (sprawozdawca)

SSN Maria Grzelka

w sprawie z powództwa J. Ś.

przeciwko I. Ś.

o ustalenie nieistnienia obowiązku alimentacyjnego, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 października 2005 r., zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 12 lipca 2005 r., sygn. akt XVII RCa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 12 lipca 2005 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną J. Ś., powoda w sprawie o ustalenie nieistnienia obowiązku alimentacyjnego wobec I. Ś. ustalonego na podstawie art. 27 k.r.o. przed orzeczeniem rozvodu małżonków Ś. Podstawę tego postanowienia sąd drugiej instancji upatrywał w art. 398⁶ § 2 k.p.c. (w związku z art. 398² § 2 pkt 1 k.p.c.) w brzmieniu obowiązującym od 6 lutego 2005 r.

W zażaleniu na to postanowienie, sporządzonym zgodnie z wymaganiem wynikającym z art. 87¹ § 1 k.p.c. powód zarzucał naruszenie art. 398² § 2 k.p.c. przez błędną – rozszerzającą, wykładnię pojęcia „sprawy o alimenty” i objęcie jego zakresem również sprawy o ustalenie.

Trafność podniesionego zarzutu miały potwierdzać orzeczenia Sądu Najwyższego cytowane w uzasadnieniu zażalenia.

Skarżący domagał się uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Argumentacja oparta na rozróżnianiu spraw o świadczenie (zapłatę) alimentacyjne i spraw o ustalenie prawa do świadczeń byłaby skuteczna pod rządem przepisów o kasacji w postępowaniu cywilnych obowiązujących w okresie od 1 lipca 1996 r. do 30 czerwca 2000 r., które (scil. art. 393 pkt 2) wyłączały dopuszczalność kasacji w sprawach o alimenty, gdy dotyczyła wysokości świadczeń (wyrok SN z 24.04.1997 r. II CZ 55/97) a dopuszczały ją, jeżeli kasacja dotyczyła zasady żądania (wyrok SN z 10 marca 1997 r. III CKN 2/97, postanowienie z 8 grudnia 1998 r., I CZ 159/98). Zmiana tych przepisów (kontynuowana po wprowadzeniu skargi kasacyjnej) dokonana ustawą z 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy – kodeks postępowania cywilnego, ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. Nr 48, poz. 554) polegała m.in. na dodaniu art. 392¹, który w § 2 wymieniał sprawy, w których kasacja nie przysługiwała bez względu na wartość przedmiotu zaskarżenia. Wśród nich wskazano sprawy o alimenty. Przyjęcie jako kryterium dopuszczalności charakteru sprawy („o alimenty”) nie pozwala zaakceptować odmiennego kryterium sugerowanego w zażaleniu, opartego na podziale spraw jako dotyczących zasady lub wysokości świadczeń. Sprawa, w której zapadło zaskarżone postanowienie dotyczyła niewątpliwie zasady obowiązku alimentacyjnego, nie zmieniało to jednak jej przedmiotu. Dlatego Sąd drugiej instancji trafnie zastosował wymienione na wstępie przepisy i uznał, że skarga kasacyjna nie była dopuszczalna, co skutkowało jej odrzuceniem.

Na marginesie można zauważyć, że wskazana wartość przedmiotu sporu i zaskarżenia w apelacji (2.400 zł) wyłączałyby dopuszczalność wniesienia takiej skargi, gdyby nawet powód żądał ustalenia nieistnienia prawa majątkowego innego rodzaju.

Nie znajdując w zażaleniu usprawiedliwionych zarzutów Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398⁴ k.p.c. postanowił jak na wstępie.